პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

მებრძოლი გუშაგი

Боевой страж

გაზეთი გამოდის 1926 წლიდან
ГАЗЕТА ВЫХОДИТ С 1926 ГОДА

საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ორგანო
ОРГАН МИНИСТЕРСТВА ВНУТРЕННИХ ДЕЛ ГССР

შაბათი, 26 მაისი, 1990 წელი • № 22 (2899) • СУББОТА, 26 МАЯ 1990 г.

ოფიციალური ინფორმაცია

22 მაისს კრემლში სსრ კავშირის პრეზიდენტის მ. ს. გორბაჩოვის თავმჯდომარეობით გაიმართა სსრ კავშირის ფედერაციის საბჭოს და საპრეზიდენტო საბჭოს მორიგი გაერთიანებული სხდომა. სხდომის მონაწილეთა განსახილველად წარმოდგენილი იყო რეგულირებადი საბაზრო ეკონომიკაზე გადასვლის დაზუსტებული კონცეფცია, რომელიც მთავრობამ მოამზადა ფედერაციის საბჭოს და საპრეზიდენტო საბჭოს მიერ წინა გაერთიანებულ მოთქმული შენიშვნებისა და წინადადებების შესაბამისად.

სსრ კავშირის უზენაესმა საბჭომ მიიღო კანონი „სსრ კავშირის პრეზიდენტის პატივისა და ღირსების დაცვის შესახებ“ და დადგენილება მისი გამოყენებისა და სამოქმედოდ შემოღების წესის შესახებ.

სსრ კავშირის პროკურატურის კოლეგიამ განიხილა იმ კანონმდებლობის არადამაკმაყოფილებელი შესრულების საკითხი, რომელიც აწესრიგებს ქვეყანაში მოსახლეობის ჯანმრთელობის, გარემოსათვის მავნე სამრეწველო და საყოფაცხოვრებო ნარჩენების უტილიზაციის, გაუვნებლობისა და დამარხვის წესს.

თანამედროვე პირობებში სკკპ კულტურული პოლიტიკის აქტუალურ საკითხებს მიეძღვნა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის იდეოლოგიური კომისიის სხდომა, რომელშიც მონაწილეობდნენ იდეოლოგიურ დაწესებულებათა ხელმძღვანელები, მეცნიერები, კულტურის მოღვაწეები და პარტიული მუშაკები.

თბილისში სამ დღეს მიმდინარეობდა საქართველოს ეროვნული ყრილობა. მის მუშაობაში, როგორც ყრილობაზე გამოაცხადეს, მონაწილეობს რესპუბლიკის 80 პოლიტიკური პარტიისა და საზოგადოებრივი გაერთიანების 6020 დელეგატი. ყრილობის დღის წესრიგში იყო ეროვნული კონგრესის საარჩევნო კანონ-პროექტის განხილვა-დამტკიცება, მისი სტატუსის განსაზღვრა, საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის საკოორდინაციო ცენტრის, ცენტრალური საარჩევნო კომისიის არჩევნები.

2 ივნისს გაიმართება შაბათობა. უკვე 2 წელია, რაც თბილისის საწარმოო გაერთიანება „ელმავალშენებლის“ კოლექტივის ინიციატივით ივნისის პირველ შაბათს ეწყობა შაბათობა. წელს, ამ დღეს გამომუშავებული სახსრები საბანკო ანგარიშებზე გადაერიცხებათ სოციალური უზრუნველყოფის ადგილობრივ განყოფილებებს, რომლებიც ამ სახსრებს უწინარეს ყოვლისა შეაზმარენ მძიმე ფიზიკური სნეულებებით შეპყრობილ ადამიანთა საარსებო საპენსიოებს.

დაიხურა ზაარის (გფრ) მხარის დღეები საქართველოში. დახურვის ცერემონიალზე, რომელიც თბილისის ფილარმონიის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრში გაიმართა სიტყვით გამოვიდა რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე ვ. ლორთქიფანიძე.

26 მაისი საქართველოს სახელმწიფოებრიობის აღდგენის დღეა

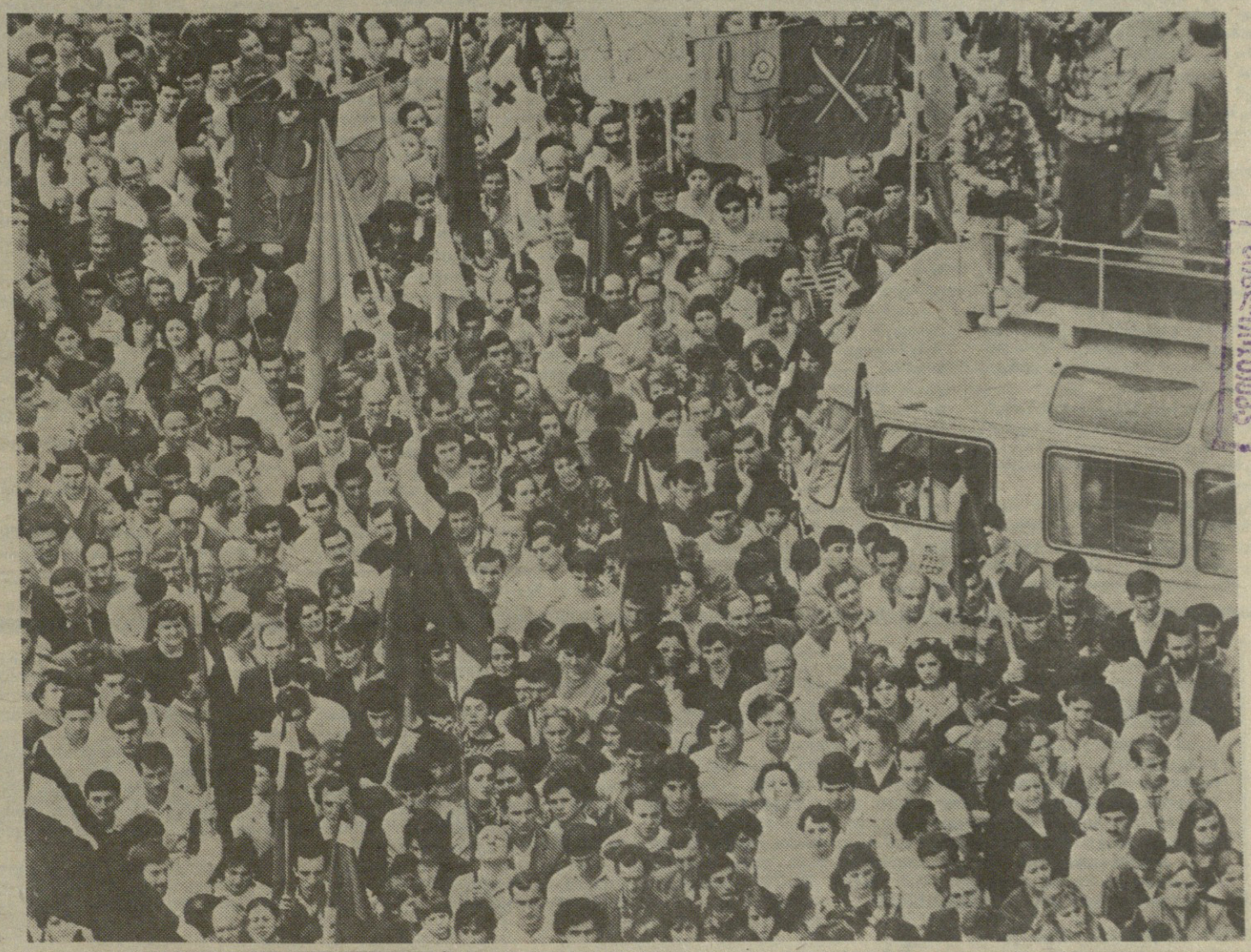

ახლებურად აზროვნებისაკენ მოწოდებამ საშუალება მოგვცა გამოგვეთქვა აზრი ყოველი დრომოჭმულის გადასაფასებლად. თუ დღემდე ნებისმიერ საკითხზე გვპასუხობდნენ „ასეა დადგენილი ზემდგომი ორგანოების მიერო“ დღეს უკვე საკითხსახადმი შიდგომა და გადაწყვეტა შეიძლება ისე, როგორც ქვემდგომთ მიაჩნიათ უფრო პროგრესულად და მიზანშეწონილად.

ამ საკითხის დასმისას მე ვხელმძღვანელობ სამართლიანობის პრინციპით, რომელიც თვით სოციალიზმის პრინციპიდან გამომდინარეობს, მაგრამ, რატომღაც მილიციაზე არ ვრცელდება, თითქოსდა ჩვენ ამ საზოგადოების წევრები არ ვიყოთ. ლაპარაკია პრინციპზე: „შრომა შეძლების მიხედვით, მიღება შრომის მიხედვით.“

თუ გავაანალიზებთ, როგორ ხორციელდება ეს პრინციპი შინაგან საქმეთა ორგანოებში, აშკარად დავინახავთ, რომ მისი პირველი ნაწილი „შრომა შეძლების მიხედვით“ ჩვენზე ვრცელდება, ხოლო მეორე — „მიღება შრომის მიხედვით“ — არა.

რამ განაპირობა ასეთი მიდგომა ჩვენი შრომის ანაზღაურების სიხტეში? ჩემი აზრით სახელმწიფოს მიერ განსაზღვრული ბიუჯეტის გამოყენების წესმა, რომ თუ ხელფასის ფონდი არ გაიხარჯა არსებული ვაკანსიის გამო, დარჩენილი თანხა რჩება სახელმწიფოს ბიუჯეტს.

მიმდინარე ეტაპზე სსრკ შინაგან საქმეთა მინისტრის ამხ. ვ. ვ. ბაკატინის ინიციატივით ინერგება შრომის ანაზღაურების შედარებით პროგრესული მეთოდები, რაც გამოიხატება ხელფასის მინიმუმ-მაქსიმუმის განსაზღვრაში. მე კარგად მესმის, რომ ბრძანებას შესრულება უნდა და არა განსჯა, მაგრამ მოკრძალებულად მინდა გამოვთქვა აზრი ამ ახალი წესის მიმართაც. ადგილებზე ხელფასის მინიმუმ-მაქსიმუმის განსაზღვრის მინდობილი ხაქმის მაღალმარსხოვნად შესრულებისათვის დაინტერესებას ამაღლებს, მაგრამ ქმნის გარკვეულ გაუგებრობასაც. ორი თანამშრომლის ერთიმეორისაგან ხაფთიანქო სახწორის ხიზუსტით განსხვავება რთულია, მაგრამ ხელფასის მანეთებში გადადგა ამ განსხვავებას ხრულიად კონკრეტულად გამოხატავს. ანაზღაურების ასეთი სიხტემის დროს გარდა გარკვეული უკმაყოფილებისა, რაც შეიძლება გამოიხატოს პირადი შემადგენლობის მხრიდან, საჭიროა გავითვალისწინოთ ისიც, რომ ზოგიერთი ხელმძღვანელის არაობიექტურობის გამო (რაც შეიძლება უნებლიედაც იყოს გამოწვეული) შესაძლებელია გადაძლიოს სახწორმა იქეთ, ვინაც არაფრით არ განირჩევა დანარჩენი თანამშრომლებისაგან.

ჩემი აზრით აჯობებდა, რომ ზოგიერთებისათვის მაქსიმალური ხელფასის გადადგის მაგივრად, გათვალისწინებული ყოფილიყო დასაჯილდოებელი ფონდის გადიდება. ამ შემთხვევაში თუ ვინმე მინდობილი საქმის შესრულებაში გამოიჩენდა თავს, ისინი წაახალისდებოდნენ ფულადი თანხით ხელმძღვანელის შეხედულების ფარგლებში (მხედველობაში არ მაქვს მამაცობის გამოჩენის ცალკეული ფაქტები, როცა თანამშრომლები ჯილდოვდებიან განსაკუთრებული შემთხვევების გამო). ამავე დროს ხელმძღვანელი გამოყოფილი ფონდის საზღვრებში არ უნდა იყოს შეზღუდული თუ რამდენჯერ წაახალისოს ფულით ხელქვეითი და რამდენი თანხა შეიძლება მიეცეს თანამშრომელს წლის განმავლობაში. უველა ხელმძღვანელმა უნდა იცოდეს წლის განმავლობაში რამდენი მანეთის გაცემა შეუძლია მას და უნდა გაანაწილოს ზემოდან ყოველგვარი მითითება-შეზღუდვების გარეშე.

რაც შეეხება ხელფასის მინიმუმ-მაქსიმუმის განსაზღვრას და ვაკანსიის გამო გაუხარჯავი ხელფასის ფონდს, რომელიც სახელმწიფო ბიუჯეტში რჩება, საჭიროა დაისვას საკითხი იმის შესახებ, რომ სახელმწიფოს მიერ გამოყოფილი ხელფასის ფონდი წლის განმავლობაში მთლიანად იხარჯებოდეს თანამშრომლებზე შემდეგის გათვალისწინებით:

განვსაზღვროთ სამუშაო საათის ფასი და დავნერგოთ ზედმეტი შრომის ანაზღაურების პრინციპი იმ ანგარიშით, რომ არანორმირებული სამუშაო დრო არ ითვლებოდეს ამავდროულად მატერიალურად აუნაზღაურებელ სამუშაო დროდ. ამით ჩვენ მოვერგებოდით სამართლიანობის პრინციპს: შრომა შეძლების მიხედვით, მიღება შრომის მიხედვით. სხვაგვარად გამოდის, რომ მილიციაში მუშაობის წესის (უფრო სწორად უწესობის) გამო, ხულ ერთია ბევრს იმუშავებ თუ ცოტას, ხელფასის ხარჯის მაინც მიიღებ არანაკლებ მინიმუმისა, რომელიც დაწესებულია, ხოლო ბევრი მუშაობისათვის მაქსიმალურ ხელფასს ან ჯილდოს მიიღებ თუ არა, როგორც იტყვიან ღმერთმა იცის.

(დასასრული მე-2 გვ-ზე).

პოზიცია

განვსაზღვროთ სამუშაო საათის ფასი და ანაზღაურების წესი

განვსაზღვროთ სამუშაო საათის ფასი და ანაზღაურების წესი

(დასასრული)

ჩვენ რომ სამუშაო დროის ფასი და მისი ანაზღაურების სამართლიანი პრინციპი არ გაგვაჩნია, აქაა უველაზე მეტი ბოროტება ჩანერგილი, რაც იწვევს სოციალურ უსამართლობას აშკარად გამოხატული ფორმით.

თუ ჩვენ დავაენესებთ სამუშაო საათის ფასს, მაშინ სამხახურში მილიციელი ზედმეტად მუშაობას კი არ გაეჭცევა, პირიქით მეტი დაინტერესება ექნება, რომ იშრომოს შეძლების ფარგლებში, რადგანაც მისი ზედმეტი მუშაობა მისცემს ზედმეტ შემოსავალს, რაც თავისთავად შექმნის იმის პირობას, რომ ანაზღაუროს დახარჯული ენერგია, უკეთესად დაკმაყოფილოს ოჯახის მოთხოვნილებანი.

ხაკითხის ასეთი გადაწყვეტა დადებითად იმოქმედებს კადრების დამაგრების მდგომარეობაზეც, რადგანაც ზედმეტი შრომა მილიციელს მიანიჭებს საამოვნებას და შეეცლება უველა თავისუფალი წუთი მოახმაროს სამსახურს.

რა თქმა უნდა ისმის კითხვა: როგორ უნდა მოიქცნენ იმ განყოფილება-დანაყოფებში, სადაც წლის განმავლობაში ვაკანტური ადგილები არაა, ხელფასის ფონდი მთლიანად იხარჯება და ამავე დროს არანორმირებული სამუშაო დროის გამო უველა თანამშრომელი შრომობს შეძლების მიხედვით, წაქცევამდე?

ჩემი აზრით მთლიანობაში უნდა განისაზღვროს სამუშაო საათის ფასი, სრულ წესრიგში ვიქონიოთ ზედმეტი სამუშაო დროის აღრიცხვა და მთლიანად დაკომპლექტებულ განყოფილება-დანაყოფებს უნდა გაეზარდოთ დაჯილდოების და მატერიალური დახმარების ფონდები, ამავე დროს უნდა დაისვას და გადაწყდეს ხაკითხი ზედმეტი მუშაობის ანაზღაურებისათვის სათანადო სახსრების გამოძებნისათვის, რათა მილიციის ორგანოებშიც შემოიღოს ადამიანური შრომის და ანაზღაურების პირობებმა.

სახელმწიფომ ხელფასის მინიმუმ-მაქსიმუმი კი არ უნდა განსაზღვროს, არამედ მილიციის თანამშრომლის სამუშაო დროის მინიმუმ-მაქსიმუმი. მაგალითად:

სამუშაო საათის რაოდენობა თვეში მინიმუმ 176 საათი, რომლისთვისაც ხელფასს მიიღებს ვთქვათ 200 მანეთს, ე. ი. ერთ საათში — 1 მან. 24 კაპ. სოლო სამუშაო საათების რაოდენობის მაქსიმუმი 250 საათი. ამ შემთხვევაში ხელფასის რაოდენობა შეადგენს 310 მანეთს თვეში. სხვანაირად გამოდის, რომ დღეისათვის არსებულ მაქსიმალურ ხელფასს იღებს არა ის, ვინაც საათების მაქსიმალური რაოდენობა იმუშავა, არამედ ისიც, ვისაც მაქსიმალური ხელფასი განუსაზღვრა უფროსმა, მიუხედავად იმისა იმუშავა თუ არა მან მოცემულ თვეში მთელი დატვირთვით ან ზედმეტი.

როცა მილიციელს ეცოდინება, რომ იგი 176 საათში 200 მანეთის მაგივრად 250 საათში 310 მანეთს მიიღებს და მის ზედმეტ ნამუშევარს 74 საათს წყალი კი არ წაიღებს, არამედ აუნაზღაურდება, სამსახურის თავის არიდების ნაცვლად, შეეცდება უფრო ეაეკაცურად აიტანოს ნებისმიერი დატვირთვა.

აქედან გამომდინარე, უნდა განისაზღვროს სამუშაო საათების მინიმუმ-მაქსიმუმი და იმის მიხედვით ხელფასის ანაზღაურება, თუ რამდენი საათი იმუშავა მილიციის თანამშრომელმა. მაქსიმალური მუშაობის დროის ზღვრის დაწესება აუცილებელია იმიტომაც, რომ არ გამოიწვიოთ ადამიანის ადრეულ ასაკში გამოფიტვა, სამსახურის შესრულების ხარისხის დაცემა. არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ადამიანმა პენსიის დანიშვნის შემდეგაც უნდა იცოცხლოს ორი ათწლეული მაინც. ე. ი. 50+20=70 წელი, რაც უაბლოვდება სიცოცხლის ხანგრძლივობას. უსამართლობად მიმაჩნია ისიც, რომ მილიციელთა ერთი ნაწილი მუშაობს მხოლოდ დღის, მეორენი კი დღე-ღამის განმავლობაში ხელფასს კი თანატოლს იღებს. რატომ არ ინერგება ჩვენთან ღამის საათებში მუშაობისათვის განსხვავებული ანაზღაურება? განა ჩვენც ისეთივე მოკვდავნი არა ვართ როგორც მუშა-მოსამსახურენი, რომელთათვისაც ღამის საათებში მუშაობისათვის გათვალისწინებულია ზედმეტი ანაზღაურება?

რაღაც ხელფასის ანაზღაურებაზეა მსჯელობა, მინდა შევეხო იმ უსამართლობასაც, რასაც ადგილი აქვს ოფიცერთა ხელფასის ანაზღაურების საქმეში. მაგალითისათვის მოვიყვან ორგანოების და დანაყოფების ხელმძღვანელობის ხელფასების შედარებას. შინაგან საქმეთა რაიგანყოფილების უფროსები, რომელსაც ჰყავს 25 და 50 თანამშრომელი, იღებენ თანატოლ ხელფასს. ხატარიფო ჯგუფების განსაზღვრას ხომ ამბურდამდე მივყავართ, თითქოს მეორე ხატარიფო ჯგუფში მომუშავე ადამიანის ორგანიზმს ნაკლები კალორია სჭირდება ვიდრე პირველ ჯგუფში მომუშავისას. ანდა 25 კაცის და 50 კაცის უფროსს ერთნაირი ენერგია ეხარჯება დაქვემდებარებული პირადი შემადგენლობის ხელმძღვანელობისათვის?

ასევე ვერავითარ კრიტიკას ვერ უძლებს დანაყოფთა მეთაურების ხელფასის ოდენობის განსაზღვრის დღევანდელი წესი (უფრო სწორად უწესობა), რადგანაც 155 კაციან და 495 კაციან ბატალიონის მეთაურებს ერთნაირი ხელფასი ეძლევათ. 495 კაციან ბატალიონსა და 505 კაციან პოლკს ხელმძღვანელთა შორის კი დიდი განსხვავებაა როგორც ხელფასში ისე წოდებაში (პირველ შემთხვევაში გათვალისწინებულია პოდპოლკოვნიკის, მეორე შემთხვევაში კი პოლკოვნიკის წოდება). განა სამართლიანია, როცა პირველ შემთხვევაში ორ ბატალიონს შორის პირადი შემადგენლობის რაოდენობა განსხვავდება 340 ერთეულით და აქვთ ერთნაირი ხელფასი და თანაბარი წოდება, ხოლო მეორე შემთხვევაში 495 კაციან ბატალიონსა და 505 კაციან პოლკს შორის, სადაც განსხვავება 10 ერთეულშია, ხელფასი და წოდება დიდად განსხვავდებიან ერთიმეორისაგან?

ავიღოთ მმართველობითი აპარატების მუშაკებისა და ადგილებზე, დაბალ რგოლებში, მომუშავეთა ხელფასების შეფარდების მდგომარეობა, მათი პასუხისმგებლობა და შრომის პირობების შედარება. აპარატის მრავალი მუშაკი დაკავებულია სტატისტიკით, მიმოხილვითი წერილების, დირექტივების და ბრძანებების პროექტების მომზადებით, მუშაობაში ხიახლეების დანერგვის ძიებით, სამომსახურეო ზონებში პრაქტიკული დახმარების მიზნით მივლინებებით და მრავალი რამით, ეს იწვევს „ზემოდან“ ქადაღდების ნაკადს, მაგრამ ასეთები არაფრისათვის ფაქტიურად პასუხს არ აგებენ, სამომსახურეო ზონაში სიტუაციის გართულებისათვის ცენტრალური აპარატის მუშაკის დასჯას აზრი არა აქვს. დანაშაულის ჩადენის ნებისმიერ ადგილს ტერიტორიული ორგანოები ემსახურებიან, ვისაც კი გადაწონილია პასუხისმგებლობის სიმძიმის ცენტრი. ასეთ შემთხვევაში კი ადგილობრივი რგოლების თანამშრომლებს ნაკლები ხელფასი გააჩნიათ, ვიდრე აპარატის მუშაკებს, ხოლო სოფლის, რაიონებსა და ქალაქებში ცხოვრების კომფორტი, რომ ერთმანეთისაგან დიდად განსხვავდება, მგონი ეჭვი არავის უნდა ეპარებოდეს.

აპარატის მუშაკები რომ მმართველობის ტვინია მე ეჭვი არ მეპარება, მაგრამ მმართველობითი აპარატის 25 წლის ასაკის მუშაკი ადგილობრივი ორგანოს 50 წლის მუშაკს, რომელსაც 25 წლის მუშაობის სტაჟი აქვს, ჭკუას ასწავლის და მაღალი პროფესიონალიზმისკენ მოუწოდებს, მთლად ნორმალურად არ მეჩვენება. მრავალი ლოზუნგით და ზოგადი ფრაზებით მოწოდებებმა კარგი შედეგი რომ ვერ გამოიღო, ამას ყოველი ჩვენთაგანი გრძნობს. ვინ არ იცის ცენტრშიც ან ადგილებზეც, რომ უნდა გავაძლიეროთ ბრძოლა დამნაშავეობის წინააღმდეგ, არც ერთი დანაშაული არ უნდა დარჩეს გაუხსნელი, გავაუმჯობესოთ მახლობთან კავშირი, ვიმუშაოთ უფრო პროფესიულად და ა. შ.

ერთი სიტყვით მილიციის ცხოვრებაში მრავალი საკითხი დაგროვდა, რომელსაც ახლებურად მიდგომა და გადაწყვეტა სჭირდება. უმთავრესი კი, ჩემი აზრით სამუშაო დროის ნორმირება და ანაზღაურების რეგულირებაა.

თქვენ რას იტყვით ჩემო კოლეგებო?

რ. ბრიგალაშვილი,
თბილისის შს სამმართველოს ერთ-ერთი დანაყოფის უფროსი, მილიციის პოდპოლკოვნიკი.

კოლექტივი მადლიერია

ქ. თბილისი № 6 სახანძრო ნაწილს 1990 წლის იანვრიდან სათავეში ჩაუდგა შ/ს კაპიტანი გიორგი ორჯონიკიძე, რომელიც მანამდე მუშაობდა № 8 სახანძრო ნაწილის უფროსის მოადგილედ სამსახურის დარგში.

გ. ორჯონიკიძის ენერგიული მუშაობა შეუმჩნეველი არ დარჩათ სახანძრო დაცვის სამმართველოს ხელმძღვანელობას და იგი დაინიშნა ჩვენი ნაწილის უფროსად.

იგი მოსვლის დღიდან აქტიურად შეუდგა პირადი შემადგენლობის მატერიალურ-სოციალური პირობების გაუმჯობესების საქმეს.

მისი ინიციატივით კეთილმოეწყო ადმინისტრაციული შენობა, სპორტული დარბაზი, დასასვენებელი ოთახი, საკლასო ოთახი.

პირადი შემადგენლობისათვის შევიძინეთ სამი ფერადი ტელევიზორი, ელექტროჭურა, სამზარეულოს შეძენაში ფულადი დახმარება გაგვიწია კიროვის რ-ნის საგალანტერეო ფაბრიკის დირექციამ, რისთვისაც მადლობას ვუხდით მას.

ასევე კიროვის რაიაღმასკომის დახმარებით შევიძინეთ დეფიციტური საქონელი. ნაწილის ისტორიაში პირველად გამოყოფილი იქნა მსუბუქი ავტომობილი, ნაწილის საერთო კრების გადაწყვეტილებით ავტომობილი გადავეცით შ/ს უმცროს სერჟანტს ნ. ს. ჯალიაშვილს, რომელიც პირნათლად ასრულებს სამსახურებრივ მოვალეობას. პირადი შემადგენლობა მთლიანად დაკომპლექტებულია, რომელიც აქამდე ძალიან გვიჭირდა.

ჩვენი ნაწილის კოლექტივი მადლობას უხდის სამი შვილის მამას გ. ორჯონიკიძეს.

ზ. მწითურიძე,
მე-8 ნაწილის უფროსის მოადგილე პოლიტდარგში, შ/ს ლეიტენანტი.

В процесс становления правового государства особое внимание уделяется соблюдению всех предусмотренных законом правовых норм, в том числе и в отношении лиц, совершивших преступление, условий содержания их в местах лишения свободы. В сентябре прошлого года вопрос о состоянии правопорядка и соцзаконности в работе следственных изоляторов нашей республики был рассмотрен на заседании коллегии МВД СССР, которая обратила внимание на имеющиеся здесь серьезные недостатки, поставила конкретные задачи по их преодолению. О том, какая работа проводится на данном направлении и о положении дел на сегодняшний день рассказывает заместитель начальника УИД МВД ГССР полковник внутренней службы Д. МИКАДЗЕ.

Преодолеть имеющиеся недостатки

В ПОСЛЕДНИЕ годы руководством управления проблеме законности в деятельности подведомственных учреждений, в том числе следизоляторов, уделяется повышенное внимание. Усилен контроль за работой подразделений, большинство вопросов решается не в аппарате управления, а непосредственно на местах, каждая возникшая ситуация рассматривается предметно с одновременной выработкой конкретных мер по совершенствованию практики.

Анализ итоговых показателей деятельности и оперативной обстановки в подразделениях управления свидетельствует об определенных позитивных сдвигах в укреплении правопорядка и социалистической законности в следственных изоляторах, хотя в целом обстановка остается сложной и напряженность еще полностью не снята. В числе дестабилизирующих событий можно назвать нападение в июле прошлого года, в разгар событий в Абхазии, на СИЗО в г. Зугдиди, разгон содержащихся там 180 заключенных, захват оружия и боеприпасов местным населением.

Недавно из этого же учреждения совершен побег группой осужденных. Принципиальная оценка этих событий и действий администрации была дана на коллегии МВД ГССР, виновные уволены из ОВД, один сотрудник привлечен к уголовной ответственности. Приняты соответствующие меры, и в результате проделанной работы восстановлено нормальное функционирование учреждения, объекты укреплены, повышена степень их защищенности от нападений извне.

Такого рода меры проведены во всех СИЗО, объекты укреплены инженерно-техническими средствами, организованы и обучены группы быстрого реагирования из числа сотрудников и т. д.

Несмотря на это, допущен рост преступлений со стороны спецконтингента — на 6 ед., ровно половина которых приходится на СИЗО-1. По-прежнему характерными среди прочих преступлений были побеги — 2 факта (в СИЗО-6 и СИЗО-9).

Значительно сократилось число нарушений дисциплины среди спецконтингента, на что, несомненно, положительное влияние оказали практические шаги хозобслуги СИЗО, по гуманизации условий содержания заключенных и осужденных, хотя не все рекомендации Главка в этом направлении выполнены. Основным препятствием на этом пути стало отсутствие необходимых финансовых и материальных средств для преобразования, реконструкции, оснащения объектов и строительства новых.

Несмотря на применяемые меры, не удалось пока изжить негативные факты среди сотрудников учреждений. Правда, почти на 40 процентов снизилось общее число нарушений дисциплины, более чем в 2 раза сократилось число неслужебных связей с заключенными и их родственниками. За счет активизации выявления были изобличены в недозволенных связях с осужденными и заключенными 5 контролеров СИЗО-1, которые уволены и привлечены к уголовной ответственности. Проводимые по каждому факту служебные расследования показывают, что, как правило, им предшествует и сопутствует недостаточный контроль за спецконтингентом и ненадлежащее выполнение отдельными сотрудниками СИЗО надзорных функций. Ни в какие рамки не вписываются действия инструктора ПВР СИЗО-2 г. Кутаиси Г. Тедорашвили, приведшие к трагедии — гибели подследственного Цицхвая. Этому факту также дана соответствующая оценка, виновник привлечен к уголовной ответственности.

Пока удалось избежать случаев захвата заложников и вообще групповых беспорядков в СИЗО. Но, как показывает проверка, на местах чувствуется неоправданное спокойствие на этот счет, тогда как не все сделано для того, чтобы исключить возникновение подобных эксцессов.

Не всегда и не все делается на местах для дифференцированного размещения заключенных, для предупреждения отрицательного влияния одной их части на другую. Порой нет возможности полностью выполнять требования МВД СССР об изолированном содержании преступных авторитетов, организаторов и активных участников преступных групп.

В решении коллегии МВД СССР отмечено, что во многих СИЗО не созданы необходимые коммунально-бытовые условия для содержания лиц, заключенных под стражу и осужденных, что вызывает с их стороны справедливое возмущение и групповые протесты.

Медленно решаются вопросы улучшения материально-технической базы СИЗО, большинство из которых требует капитального ремонта. Положение усугубляется тем, что в СИЗО-6 и 8 вообще отсутствует отопление, помещение СИЗО-2 настолько ветхое, что нужно ставить вопрос об его закрытии. Крайне трудно проводить ремонт в СИЗО-1, здесь нужна немедленная реконструкция пищеблока.

Наиболее заметная группа нарушений — это содержание арестованных (подследственных) под стражей сверх определенного УПК срока. Недоработки в этом плане следователей автоматически становятся нашими недоработками. Много претензий к следователям органов Прокуратуры. Основное зло — несвоевременное поступление в СИЗО постановлений о продлении срока содержания под стражей.

Особо хотелось бы акцентировать внимание на текучести кадров и их засоренности нечистыми на руку, людьми, прежде всего контролерского т. е. рядового и сержантского состава. Проблем здесь много, серьезно недорабатывают и руководство учреждений, и кадровые аппараты. На службу принимается немало случайных лиц, которых вскоре приходится увольнять по отрицательным мотивам, или, более того, отдавать под суд за совершение преступлений. Из числа уволенных в 1988-1989 гг. контролеров, каждый пятый проработал менее года. Только в 1989 г. зафиксирован 41 факт неслужебных связей сотрудников с заключенными под стражу и их родственниками.

Сейчас намечен и уже осуществляется ряд мер, направленных на улучшение профессиональной подготовки личного состава следизоляторов. Но проблемы с текучестью кадров, жильем для сотрудников и сооружением объектов культурно-бытового назначения для них и членов их семей остаются. Их решение поможет улучшить работу коллективов подразделений, оздоровить обстановку в местах содержания заключенных.

Активизируя борьбу с кражами

В СЛОЖНЫХ условиях активизации общественно-политических процессов, вызванного определенной дестабилизацией обстановки роста преступности приходится работать сейчас органам внутренних дел. Анализируя обстановку на обслуживаемой нашим РОВД территории Ленинского района столицы республики ее можно оценить, как напряженную. За 4 месяца нынешнего года отмечается более чем 45-процентный рост преступлений, совершаемых по линии уголовного розыска. Особую озабоченность вызывает большое количество квартирных краж, число которых на 50 процентов больше, чем за аналогичный период прошлого года, что только отчасти можно объяснить более упорядоченным, по сравнению с прошлым, учетом статистических данных.

Коллективом отдела, всеми его службами принимаются меры по своевременному раскрытию данных преступлений. Только за 4 месяца нынешнего года выявлено и обезврежено 19 преступных групп, из 26 находящихся в розыске задержано 16, в чем большая заслуга старшего оперуполномоченного ОУР майора милиции А. Мамучишвили. Благодаря четкому проведению оперативно-розыскных мероприятий, группой в составе начальника ОУР капитана милиции Т. Джиадзе, старшего оперуполномоченного УР капитана милиции М. Мерабишвили, капитанов милиции участкового инспектора Т. Чинчаладзе, следователя А. Джиблияна и оперуполномоченного Р. Кечева были раскрыты две кражи госимущества, совершенные в январе и марте в расположенном на улице Зестафонской магазине ОРСа Закавказской железной дороги. Задержаны ранее судимый Петр О. и Игорь А., изъято похищенное в большом количестве госимущество.

В апреле, благодаря усилиям начальника I отделения РОВД подполковника милиции Д. Зеикидзе, были задержаны ранее судимый водитель по профессии Теймурз М. и его сожительница, неработающая, мать троих детей, Майя Г. Установлено, что ими в течение года был совершен ряд квартирных краж в разных регионах республики — Кахети, Гардабани, Мцхета и Тбилиси.

Надо сказать, что для предотвращения подобных преступлений усилиями начальника РОВД полковника милиции Ш. Дзнеладзе, его заместителей организована и ведется постоянная целенаправленная профилактическая работа. Населению разъясняется необходимость принятия более действенных мер для охраны своих жилищ от непрошеных гостей.

Одной из форм борьбы с квартирными кражами является регулярное патрулирование обслуживаемой территории силами участковых инспекторов, других сотрудников отдела, применение личного сыска, что позволяет часто раскрывать преступления по «горячим следам». Именно так, 31 января благодаря бдительности во время рейда сотрудников II отделения оперуполномоченного УР майора милиции У. Басиашвили, участковых инспекторов капитана милиции И. Курдадзе и лейтенантов милиции Б. Оситашвили и Т. Ломтадзе на территории поселка ТЭВЗ были задержаны с поличным двое ранее судимых, совершивших в этот же день кражу в одной из квартир.

Надо сказать, что в борьбе с этим видом преступлений важную роль играют участковые инспектора, однако их работа в целом пока оставляет желать много лучшего. Это можно объяснить недостаточным количеством и слабой профессиональной подготовкой данной категории сотрудников, но нельзя не отметить и тот факт, что нагрузка на них огромная. Одних только позиций, по которым оценивается их деятельность, более 60. Что же касается эффективности работы участковых инспекторов, то это можно проследить на примере раскрытого недавно преступления.

Вечером, 14 марта в дежурную часть поступило сообщение о краже из квартиры гр. Д., откуда были похищены золотые изделия, магнитофон, предметы одежды. Созданная для раскрытия дела опергруппа в составе оперуполномоченных УР капитана милиции Р. Кечева и лейтенанта милиции М. Мелитаури, следователя майора милиции Л. Барбакадзе и участкового инспектора капитана милиции Т. Хачирашвили после осмотра места происшествия, проведения соответствующих оперативных мероприятий, установила, что кража совершена тремя подростками, одного из которых зовут Гоча. Благодаря принятым мерам, уже на второй день преступники были установлены и задержаны. Ими оказались ученики СПТУ Гоча К., Вадим Б. и Заза К. Украденные вещи были обнаружены у них дома и в тайнике на территории микрорайона и возвращены владельцу. Это дело, можно сказать, классический пример эффективного взаимодействия в раскрытии преступления досконально знающего обстановку на своей территории участкового инспектора и оперативных работников.

Конечно, резервы для дальнейшего совершенствования работы на данном направлении у нас есть, их задействование, при широкой поддержке общественности, позволит поставить на пути любителей легкой наживы надежный заслон.

Н. ГАМБАШИДЗЕ,
подполковник милиции, заместитель начальника Ленинского РОВД по оперработе.

ჩვეული ერთგულებით

...არასოდეს დაგვავიწყდება გასული წლის 9 აპრილი. სხვა, რომ არფერი ვთქვათ, მარტო იმ ღამით გამოჩენილი ვაჟკაცობითაც კი ჩაწერეს გმირული ფურცელი ჩვენი ერის ისტორიაში. და, ახლა, როცა ეროვნული მოძრაობა დღითიდღე ძალას იკრებს, როცა ასეთი შემართებით ვიბრძვით საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის, უფრო და უფრო იკვეთება სამართალდამცავი ორგანოების მუშაკთა როლი საზოგადოებრივი წესრიგის განმტკიცების საქმეში.

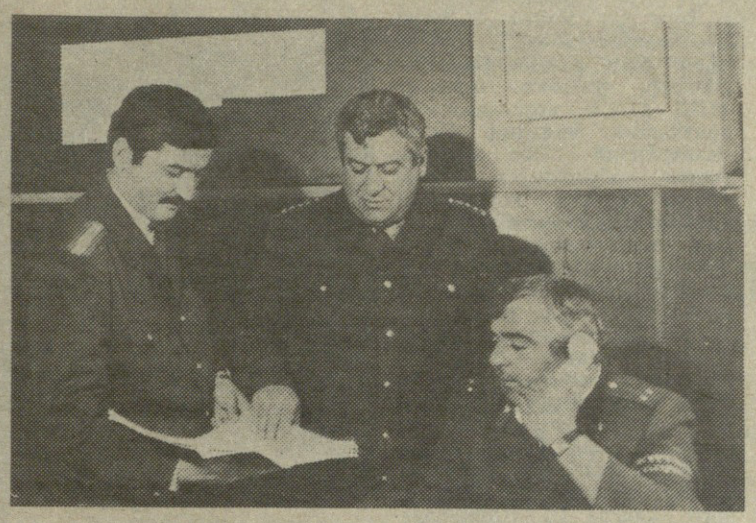

დღეს მინდა საპატრულო-საგუშაგო სამსახურის პოლკის მეთაური მერაბ ბუცხრიკიძე გაგაცნოთ...

მან 1975 წელს დაამთავრა თბილისის სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტი, პროფესიით ისტორიკოსია. ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ რამდენიმე წელს მშობლიურ ხაშურის რაიონის სოფელ ფლევის საშუალო სკოლაში მუშაობდა პედაგოგად. მერაბი დედაქალაქში გადმოვიდა საცხოვრებლად და ერთ-ერთი დიდი დანაყოფის რესპუბლიკურ სამმართველოში დაიწყო მუშაობა. თავიდანვე იცოდა, ბევრი სიძნელის გადალახვა მოუხდებოდა, მაგრამ სწამდა საკუთარი თავის. იგი მედგრად ხვდებოდა ყოველგვარ განსაცდელს. სიყვარული და ერთგულება, უდიდესი პასუხისმგებლობის გრძნობა ახლდა მის საქმიანობას. განვლო რამდენიმე წელმა. საქმემ გამოცდილება შესძინა, დავაჟკაცდა, თავდადებული შრომით სახელიც მოიხვეჭა და იგი საპატრულო-საგუშაგო სამსახურის პოლკის მეთაურად დააწინაურეს.

— ახლა, რომ ასეთი რთული ვითარება შეგვექმნა, მდგომარეობა მეტად დაიძაბა, თბილისის ქუჩებში ყოველდღიურად ხალხმრავლობაა, მიტინგები ხშირად იმართება, რა თქმა უნდა, დანაშაულის ჩადენის სიშშიროებაც მეტია, ამიტომ განსაკუთრებული სიფხიზლე გვმართებს ჩვენი სისტემის მუშაკებს. წუთითაც არ უნდა მოვადუნოთ ყურადღება, რათა თავიდან ავიცილოთ დანაშაულებრივი ფაქტები,—ამბობს ბატონი მერაბი.

იგი ჯერ კიდევ ახალგაზრდაა, ჩვეული ერთგულებით უძღვება თავის საქმეს. ხიფათით სავსე ყოველ დღე და უძილოდ გატარებული ღამეები მისი პროფესიისა სამშობლოს წიაღვარულის წილ არის გაღებული.

ნ. ციკუნაძე.

* * *

სურათზე: ქვედანაყოფის მეთაური, მილიციის ლეიტენანტი ამირან ზაზიაშვილი, მერაბ ბუცხრიკიძე და ქვედანაყოფის მეთაურის თანაშემწე, მილიციის უფროსი ფრიდონ ჯართველიშვილი.

ბ. ბაღლობლიშვილის ფოტო.

МАЛЕНЬКИЙ ГАЕЦ

ДААЛЕРТОВАТ ღამის 2 საათზე, სენაკის შს განყოფილების სამორიგეო ნაწილში ტელეფონმა დარეკა. მორიგემ თავაზიანად უპასუხა. აღელვებული ხმა დაბნეული ყვებოდა — სოფელ ეკში კაცი მოკლეს, მოხუცი კაცი, მარტო იყო, არავინ არა ჰყავს...

სასწრაფოდ შეიქმნა ოპერატიული ჯგუფი სენაკის შს განყოფილების უფროსის მოადგილის, მილიციის მაიორის რ. ჭანტურიას, სსს ქვეგანყოფილების უფროსი ოპერუფლებულის, მილიციის მაიორის რ. შურღაიას, უფროსი ლეიტენანტის გ. ქუკავასა და უბნის ინსპექტორ, მილიციის კაპიტან ო. ტყემუჩავას შემადგენლობით.

შემთხვევის ადგილზე გულდასმით დაფიქსირდა ყოველი საინტერესო დეტალიც კი. მოკლული აღმოჩნდა 72 წლის გ. ჯფხაზავა, რომელსაც დანით მუცლის არეში ჰქონდა მიყენებული სასიკვდილო ჭრილობა (ის საავადმყოფოში მიყვანისთანავე გარდაიცვალა). მოწმეებიც დაიკითხა, სათანადო დოკუმენტაცია შედგა. ოპერატიული ჯგუფი შემთხვევის ადგილიდან ბრუნდებოდა, როდესაც ტყის პირას შენიშნეს ახალგაზრდა ბიჭი, რომელიც ხელს იქნევდა. მანქანამ სვლა შეანელა.

— სენაკამდე ვერ ჩამიყვანთ?

ერთმანეთს გადახედეს. ნეტავ ასეთ დროს ამ ახალგაზრდას აქ რა უნდოდა ქვეშეცნეულად გაიელვა გულში და მგზავრს თავაზიანად შესთავაზეს ადგილი მანქანაში. საუბარი ვერ აეწყო. უცნობი ცოტათი დაბნეული ჩანდა. მისი სადმე გზის პირას ჩამოსმა არც უფიქრიათ. პირდაპირ სენაკის შს განყოფილებაში მივიდნენ. უცნობის ვინაობა მალე ცნობილი გახდა. ჯ. კ-მ აღიარა მის მიერ ჩადენილი მკვლელობის ფაქტი.

ბ. ბოსიძე.

Виктор Васильевич Квеладзе — один из тех сынов грузинского народа, которые храбро сражались в годы Великой Отечественной войны, встретили праздник Победы в Берлине. Сейчас ветеран 18-й армии, инвалид войны В. Квеладзе живет в селе Агмашенебели Марнеульского района.

ВМЕСТЕ ДРУЖНАЯ СЕМЬЯ

МЫ ПОСЕТИЛИ его уютный дом с прекрасно ухоженным двором во время майских праздников. Во дворе было многолюдно. Еще бы, ведь у Виктора Васильевича и его супруги Тины Моисеевны 12 детей, 27 внуков, правнуки — всего 50 человек. Из семерых братьев Квеладзе трое — Уча, Годердзи и Гиви — посвятили себя работе в правоохранительных органах, а четвертый брат Амиран, победитель прошлогоднего конкурса УГАИ республики, в данный момент находится в резерве в Марнеульском РОВД и скоро оденет милицейскую форму.

Все три брата работают в Марнеульском РОВД на различных должностях и, по словам начальника РОВД подполковника милиции П. Сванидзе, исполняют свои служебные обязанности качественно и добросовестно, имеют много благодарностей и поощрений.

Старший дежурный-инспектор Марнеульского РОВД капитан милиции Уча Квеладзе — самый старший среди братьев-сотрудников — в органах внутренних дел работает 22 года, награжден медалями «За безупречную службу» всех трех степеней. В семье у него растут трое детей, старший — Амиран, демобилизовавшись из рядов Советской Армии, пошел по стопам отца и сейчас работает рядовым милиционером в одном из подразделений УВД г. Тбилиси, мечтает стать офицером. Сейчас он готовится к вступительным экзаменам для зачисления на Тбилисский факультет Московской высшей школы милиции МВД СССР.

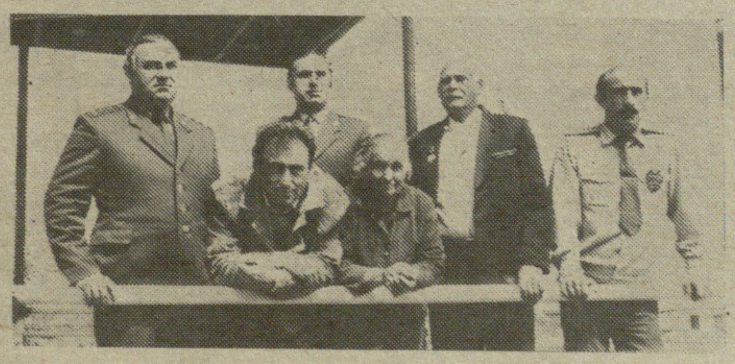

Младший брат Учи — Годердзи работает заместителем начальника отделения ГАИ райотдела. Он старший лейтенант милиции, в ОВД работает пятнадцать лет, имеет много наград и поощрений. Одна из самых ценных наград для него — медаль «За спасение утопающего».

Это случилось в хмурое ноябрьское утро неподалеку от площади Абанотубани. Находясь на посту (тогда он работал инспектором дорнадзора в подразделении дорожно-патрульной службы УВД Тбилгорисполкома), услышал крики людей, взывающих о помощи. Он устремился к набережной и увидел скопление машин, толпу прохожих, а на левом берегу Куры у Метехской скалы исчезавшую в мутной реке женщину. Годердзи, не раздумывая, бросился в воду... Еще несколько лет назад, будучи курсантом Саратовской спецшколы госавтоинспекторов, он также стремительно кинулся в Волгу и спас девушку, упавшую с лодки.

Как сотрудник ГАИ он бдительно следит за безопасностью движения транспорта и пешеходов и этого же требует от своих подчиненных. Чуткость, внимательность к людям — главная его черта, — говорит заместитель начальника РОВД по политчасти майор милиции А. Поляков, — но по отношению к нарушителям дорожного движения он строг, потому, что знает, к каким последствиям может привести отступление от установленных правил.

Командир отделения ППС Марнеульского РОВД старшина милиции Гиви Квеладзе в органы пришел после демобилизации из рядов Советской Армии. Он — «афганец», во время службы в РА удостоился 6 правительственных наград, сейчас уже два года возглавляет отделение патрульно-постовой службы в райотделе, имеет много поощрений от руководства, хороший семьянин, растит троих детей, — так охарактеризовал молодого сотрудника заместитель начальника Марнеульского РОВД подполковник милиции О. Имнадзе.

Наш рассказ о сотрудниках милиции из большой семьи Квеладзе был бы неполным, если не отметить, что мужественных, честных и добросовестных стражей правопорядка вырастила Тина Моисеевна — «Мать-героиня», ветеран труда, которая и по сей день трудится в своем родном совхозе села Агмашенебели. Своими детьми они с Виктором Васильевичем вправе гордиться. Долгих лет жизни Вам с вашей большой семьей, желаем, чтобы все Ваши внуки и правнуки, так же, как вы, добросовестно служили своему народу.

А. МАЛАЯНЦ.

* * *

НА СНИМКЕ: Виктор Васильевич и Тина Моисеевна с сыновьями Учей, Годердзи, Гиви и Амираном.

Фото **Г. МГАЛОБЛИШВИЛИ**

ПОБЕДИЛА ДРУЖБА

НА ДНЯХ в Верийском парке, в Детском дворце баскетбола прошли «Веселые соревнования», в которых приняли участие команды «Имеди» и «Мегоброба», за которые выступили учащиеся 147-й и 2-й средних школ, г. Тбилиси. Им помогали шефы — сотрудники милиции подразделения УВД Тбилгорисполкома и пожарные ОПО УВД Тбилгорисполкома.

Торжественное открытие соревнований. В тишине зала раздаются звуки фанфар, духового оркестра МВД ГССР, возглавляемого капитаном милиции Ниной Желтухиной. Под аплодисменты собравшихся болельщиков детский хореографический ансамбль «Накадули» под руководством лауреатов Всесоюзных конкурсов Шумико и Кахи Кобешавидзе исполняет танец «Картули».

Диктор, известный радио- и телекомментатор Тато Ласхишвили называет членов жюри и судейскую коллегию. В ее составе заместитель начальника УВД Тбилгорисполкома подполковник милиции мастер спорта международного класса Ш. Пирцхелаури, инструктор детского сектора Дома культуры им. Ф. Э. Дзержинского М. Соселия, начальник ОПО УВД Тбилгорисполкома, полковник внутренней службы К. Хоргуашвили, старший референт Грузинского детского фонда Л Хуцишвили, старший инструктор политического отдела МВД Грузии капитан внутренней службы В. Татаева, заместитель начальника подразделения по политической части подполковник милиции А. Гобронидзе и корреспондент газеты «Боевой страж» МВД ГССР, арбитр национальной категории А. Малаянц. Главный судья — автор сценария соревнований, мастер спорта, арбитр национальной категории майор милиции Т. Лакия со своими помощниками Кетино и Кобой Лакия.

Итак, соревнования начались. В их программе — различные упражнения на ловкость, быстроту, точность вождения велосипеда, «лахти», перетягивание каната и необычная эстафета.

Поначалу вперед выходит команда «Имеди» и лидирует до пятого упражнения, но «Мегоброба» постепенно выравнивает счет, а после восьмого упражнения выходит вперед, в упражнении «необычная эстафета» успех опять сопутствует «Мегоброба», а после соревнований директоров школ счет становится равным — 18:18.

В итоге ничья, и побеждает дружба.

После окончания соревнований обеим командам вручаются ценные подарки и призы. Затем на сцене вновь воспитанницы лауреата Всесоюзного конкурса Ф. Улицкой—девушки из танцевального ансамбля «Дружба», которые исполняют танцы народов мира.

В заключение духовой оркестр исполняет Государственный гимн Грузии, и под аплодисменты команды покидают площадку.

До новых стартов, юные друзья!

А. МАЛАЦИДЗЕ.

КАРИКАТУРИСТИ, ПОМОЛЕРАЛИ, КОМПОЗИТОРИ...

САЯРТАШОРИСО да საკავშირო კონკურსების ლაურეატის მხატვარ — კარიკატურისტის ვახტანგ კუციას სახელი კარგადაა ცნობილი არა მარტო ჩვენს რესპუბლიკაში, არამედ მის ფარგლებს გარეთაც. იგი 25 წელია მუშაობს პრესაში და ამ ხნის განმავლობაში 5000-ზე მეტი კარიკატურა და მეგობრული შარჟი აქვს გამოქვეყნებული 100-ზე მეტი დასახელების ჟურნალ-გაზეთებში.

ამ დღეებში საგამოფენო დარბაზ „მერანში“ მოეწყო ვ. კუციას რიგით მე-6-ე პერსონალური გამოფენა, რომელშიც კარიკატურის 3 მიმართულებაა წარმოდგენილი: ბიოსტრუპისეული, თანმიმდევრული ნახატი მოთხრობები, ფერადი კოლაჟები, რეპროდუქციები და ნახატების შერწყმა და სრულიად ახალი მიმართულება რეალისტური კოლაჟი იუმორში. ვ. კუცია პირველი კარიკატურისტია, ვინც ეს მიმართულება იუმორში გამოიყენა. გამოფენაში წარმოდგენილი იყო აგრეთვე შარჟები, პოლიტიკური პლაკატები და პუბლიცისტური ნახატები, რომლებიც ასახავენ დღევანდელ დღეს, მის პრობლემებს. გარდა ამ ნახატებისა ვ. კუციას შემოქმედებაში დიდი ადგილი უჭირავს იუმორისტულ ნახატებს და კარიკატურებს მილიციის შესახებ. აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ ვ. კუციამ თავისი პირველი ნახატები დაბეჭდა გაზეთ „მებრძოლ გუშაგში.“ 1967 წლიდან მისი ნახატები დიდი მოწონებით სარგებლობდა და ალბათ ამან განაპირობა ის, რომ 1972 წელს იგი დააჯილდოვეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს „საპატიო სიგელით“.

ვ. კუცია აგრეთვე ცნობილია როგორც ანსამბლ „ორერასა“ ერთ-ერთი წამყვანი სოლისტი. მან შექმნა სახუმარო სიმღერები რომლებიც შევიდნენ ანსამბლ „ორერას“ რეპერტუარში. აღსანიშნავია ისიც, რომ ვ. კუცია თანამშრომლობს ისეთ სასიქადულო პოეტებთან როგორებიც არიან მ. მაჭავარიანი, მ. ფოცხიშვილი, სწორედ მათ ლექსებზე ვ. კუციამ შექმნა მელოდიები, რომლებიც შეტანილი არის სახელგანთქმული ანსამბლის რეპერტუარში. ამ დღეებში ფირმა „მელოდია“ გამოუშვებს ფირფიტა გიგანტს, სადაც შესულია ვ. კუციას სიმღერები.

დღეს ვახტანგ კუცია ჩვენი რედაქციის სტუმარია და მის რამდენიმე ნახატს ვთავაზობთ ჩვენი გაზეთის მკითხველს.

ვ. ᲛᲒᲐᲚᲝᲑᲚᲘᲨᲕᲘᲚᲘ.

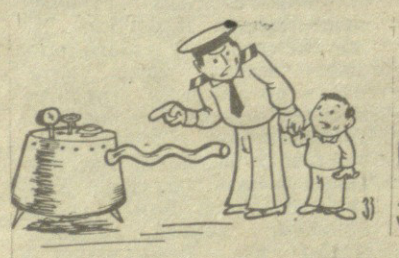

— მამა! ეს ტყვიამფრქვევია?
— არა, შვილო, მაგრამ ბევრი ადამიანი მოსპო.

— კიდევ კარგი საქართველოს დამოუკიდებლობა თქვენზე არ არის დამოკიდებული!

— მერე არა სთქვათ, რომ ცხოვრებაში ბარი არა მჭერია.

ᲛᲝᲫᲠᲐᲝᲑᲐ... გამუდმებული მოძრაობა — აი, რა იხსნის მას...

მაგრამ ახალმოსნულ მინდორზე არც ისე მოსახერხებელია სირბილი... ისიც გარბის ზიგზაგებით...

შორიდან ისვრიან...

ახლა შთავარია, როგორმე „თავისუფალი ფრთა“ ჩაიგდოს... დადუმებული ფრთა...

ყორეს საწინააღმდეგო ფრთიდან კი ისევ ისმის სროლა...

ამოიწვერება ხუჭუჭა თავი, გამოჩნდება რევოლვერიანი ხელი და „ტაკ“... კვეთს სივრცეს ტყვია...

არ უნდა გასრულდეს ეს გიჟური დევნა?

ერთი-ორჯერ წაიბორძიკა. ფეხი გადაუბრუნდა. წინ მტერი იყო. დაყოვნება კატასტროფას ნიშნავდა. ახლა გაახსენდა ეს განვლილი გზა, სხეული უჩქუოდა. მარჯვენა ფეხში აუტანელი ტკივილი დაგუბებულიყო — ტერფიდან თხემამდე. მუხლში კი ხოჭოები ისხდნენ თითქოს.

ხომ შეიძლება მობრუნდეს თანამზრახველი? — აეტორლიალა ფიქრი.

მაგრამ მაშინვე გააჭნია თავი.

არა, ამათ არ იციან მეგობრობა. ამათ არ იციან ერთმანეთის გატანა და შველა... ხოლო თუკი რაიმეს მოიმოქმედებენ, ისევ საკუთარი ტყავის გადასარჩენად..

მგლური, დაუწერელი კანონი.

მგელი არასოდეს მიეშველება საფრთხეში ჩავარდნილ მოძმეს... შეიძლება სულთმობრძავს ყელი გამოღღრიოს და ისე დატოვოს...

არა, იგი აღარ მობრუნდება.

მან იცის, რომ თანამონაწილე ჩავარდა.

ახლა კვალს აბნევს, გადაიკარგება.

რომანმა იგრძნო, — დაჭრილმა გონება დაკარგა.

რა ქნას?

მკერდთან მიიკრა და ისე შევარდა ხნულში.

ოღონდ არ მოკვდეს!

ოღონდ არ მოკვდეს! — სულის სიღრმეში რაღაც უცნაური თრთოლვა იგრძნო და მიხვდა იგი, რომ დაჭრილის სიცოცხლე, ასე უმწეო, მხოლოდ მასზე იყო დამოკიდებული. მას შეეძლო დაეტოვებინა დაჭრილი ყორესთან, მოფარებულ ადგილას, ანდა სულაც კოტეჯის კარი შეეღებინა და შიგ შეეყვანა, თავად კი მთავარ გზაზე გასულიყო და შემხვედრ მანქანას დალოდებოდა.

თავისი განაფიქრისა შეეშინდა. ასეთი რამ ცივი გონების ანგარიში იყო მხოლოდ.

შეუმჩნევლად გაილია საკმაო მანძილი.

აგერ — ოლეგ!

დაჭრილმა თვალი გაახილა.

რა სასოწარკვეთა, რა გაურკვეველი შიში გაიპოლა ამ წამიერ გამონათებაში?

— მაცალე სიკვდილი!

— ცოტა კიდევ და გიშველი...

ისევ დუმილი.

სუსტი, სევდანარევი.

— დედა მეცოდება... დედა ვერ გადაიტანს!...

ჰაბუკის სახე სიმწრის ოფლითა და ცრემლით იფარება

არა, შეჩერების დრო არაა!

ზურგზე აკიდება არ უნდა. ეშინია სისხლისდენისა. არადა ჰაბუკის გრძელი სხეული თანდათან დამძიმდა და წონასწორობის დაცვაც ჭირს. ისევ მოავლო სივრცეს თვალი.

უკაცრიელი, ტრიალი მინდორი.

ხელმარცხნივ ბილიკი მოინიშნა — ლელი და ახალამოყრილი ლაქაში, ჭაობი.

ბილიკი, ალბათ ჭაობისაკენ მიემართება. საიდანაც ღალღატას ტიტტიხიც ისმის.

კი იქით ჭაობია ან ნაჭაობარი!

რომან გვენცაძე: იგი ბოდავს, ხანდახან გონი უბრუნდება „დამტოვე! გესმის, დამტოვე?...“ ამ დროს კოლობოხებზე ვაწვენ. მეც ვჯდები მის გვერდით, ვამშვიდებ. ნაღრძობი კოჭი კი უკვე აშკარად მიტევს. მტეხს... შეშუპებულა. მაგრამ ფეხის დარდი მაქვს!?. საიდან გაჩნდა საოცარი რამ ხდება. როგორც ზღაპარში.

ხნულს შორის რუ მიწაკწაკებს. გამჭვირვალე, კამკამა, აი ახლა კი უნდა შევთვალოთ. დაჭრილს ფრთხილად ვაწვენ. მერე ცხვირსახოცს ვასველებ და სახეს ვუწმენდ. ვატყობ სიამოვნებს, თვალს ახელს — წყალი! წყალი! მიხმობს გახელებით. გავარვარებულ ტუჩებს ვუსველებ არ შეიძლება ვეუბნები — ვაქკაცი არა ხარ? მოითმინე: გაოცებული თვალებით მომჩერებია. თითქოს ახლა დამინახა პირველად. ზიანდათან ნელდება სიწითლე. თავს ველარ იმაგრებს. რა ვქნა? სულ უფრო და უფრო მაფორიაქებს ქვეცნობიერი შიში. ამ შიშს მისი სასოწარკვეთილი ამოძახილი ამძაფრებს: „ვაი დედიკო!...“ პაუზა და ისევ ჩუმი, ძლივს გასარჩევი ხავილი: „მიშველე დედიკო!“ ბოლმა მახრჩობს. ახლა გაახსენდა დედა! — ტფუ! ლაშის ხელი გავარტყი. ამის გაფიქრება მზარავს.

ეს იყო უსაზღვრო სასოწარკვეთის წუთი — აქამდე უჩვეულო და იდუმალი. ასე ეგონა — მასსა და დმნაშავეს შორის უხილავი, შეუღწეველი ფარდა ჩამოეშვა, მაგრამ ცოტა მოგვიანებით შეძლო ამ ფარდის დაფლეთვა. ამან დაამშვიდა იგი. ტყვეთ ან დანით დაჭრილის გამოჩენა ნებისმიერ საავადმყოფოში — საგანგებო შემთხვევაა. ამის შესახებ მაშინვე ატყობინებენ საჭირო ინსტანციებს. ასე მოხდა ამჯერადაც, მაშინვე მოგრიალდნენ პიატიგორსკელი კოლეგები. მათ ეჭვად იცოდნენ ქალაქგარეთ ატეხილი სროლის ამბავი. ახლა ფაქტს წინაშე აღმოჩნდნენ. გაბრაზდა, მაგრამ რა გაბრაზდა ჩოფურა მაიორი! რატომ თავიდანვე ჩვენთან არ მოხვედითო, რატომ არაფერი გაგვაგებინეთო.. ერთად ვიმოქმედებდითო.... ერთ საერთო საქმეს გავაკეთებდითო... ერთი სიტყვით: რატომ? რატომ? რატომ?

— აბა რა ვიცით სულაც არ ვეღოდით, რომ ჩამოსვლისთანავე გადავაწყდებოდით ძებნილებს...

გულუბრყვილო კაცის ნიღაბი მოიშველია რომანმა. მძარცველებმა შემოხვევით არ მიაშურეს პიატიგორსკს. აქ შინაგან საქმეთა სამმართველოს რომელიღაც განყოფილებაში მფარველი ჰყავდათ ისე რომ ყველა ერთობლივი ოპერაცია დაუტენავი ვაზნებით ბრძოლას გავდა... თითქოს ყველაფერი რიგზე იყო, თითქოს დამნაშავეთა შეპყრობას აღარაფერი ედგა წინ. და მაინც უკანასკნელ წამს ოპერატიული მუშაკები ხელმოცარულნი რჩებოდნენ. ასე გაჩნდა უნდობლობის ეჭვი. შეიძლება უსაფუძვლო შეიძლება საფუძვლიანიც. ახლა ძნელია ამის თქმა.

მაგრამ დამნაშავეთა სამყარო პიატიგორსკის სანახებში იმედიანად რომ გრძნობდა თავს, ეს ნაღდად იცოდა რომანმა. ამის შესახებ თბილისშიც გააფრთხილეს.

საკავშირო გაზეთის კორესპონდენტი კი მაინც დაწერს:

„... გვენცაძის შეცდომა ალბათ ის იყო, რომ დახმარება არ სთხოვა ადგილობრივ მილიციას...“

შეცდომა იყო კი?

(ᲒᲐᲒᲠᲫᲔᲚᲔᲑᲐ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ ᲜᲝᲛᲔᲠᲨᲘ)

ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲡᲐᲜᲐᲫᲘᲠᲐᲫᲔ

ᲐᲪᲠᲫᲐᲚᲣᲚᲘ ᲗᲐᲛᲐᲨᲘᲗᲘ

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „მებრძოლი გუშაგი“ № 19-21

ᲘᲜᲓᲔᲥᲡᲘ 66639

НАШ АДРЕС: ТБИЛИСИ, 380064, УЛ. ГОГОЛЯ, 23, ТЕЛЕФОНЫ:
ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲐ: ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ, 380064; ᲒᲝᲒᲝᲚᲘᲡ Ქ. № 23. ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲔᲑᲘ: 95--66-72; 99-1-41-24.

ᲠᲔᲓᲐᲥᲢᲝᲠᲘ Ა. ᲙᲝᲒᲐᲚᲐᲫᲔ

საქართველოს კპ ცკ-ის გამომცემლობის სტამბა, იბეჭდება, ოფსეტური წესით საგაზეთო კორპუსში, ხოშარაულის 29. უე 09464